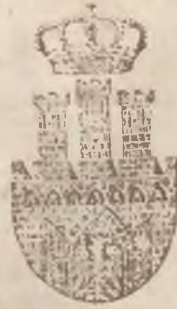

Pismo to wychodzi co tydzień oprócz niedziel i świąt urocz. w druk. St. Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące Złp. 40
miesięcznie Złp. 4.

MIŁONA RZYMSKIE.
Jutro Piotra w Okowach.

MIŁONA ŚLAWIAŃSKIE.
Jutro Rolisław.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Barometr do 0° Reaumura w miarze Paryzkiej	Stożnie ciepła podług Reaumura	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
30	6 27' 6", 380	+ 9,	6 3", 98	Zachodni średni	Pogoda z Chmurami	
2	5, 626	+ 17,	6 1, 67	Pł Zachodni średni	"	
10	4, 752	+ 13,	2 4, 94	Zachodni słaby	"	

Wiadomości zagraniczne.

— Paryż 15 Lipca. —

Przedsięwzięte nadzwyczajne środki ostrożności wciąż trwają i wojsko ciągle jest pod bronią w koszarach choć zupełna panuje spokojność.

Uczniowie szkoły politechnicznej otrzymali wczoraj rozkaz nie oddalania się z instytutu, pod pozorem, że generał Levaillant odbyć ma przegląd i mustre z niemi, co jednak nie przyszło do skutku. Skoro postanowionem zostało ulaskawienie Barbessa, rozkaz nie wydalania się został odwołany.

Telegraficzna wiadomość z Marsylii pod dniem 13 b. m. donosi między innymi i to, że flota turecka znajdowała się pod dniem 28 czerwca w Dardanellach. Admiral Lalande znajdował się z okrętem Jena w Tenedos, reszta floty w Vurla. Angielska flota z 13tu żagli opuściła pod dniem 2 lipca brzegi Malty i zmierzyla ku Syryi.

— Londyn 13 Lipca. —

Mówią że lord Melbourne przed kilku dniami przedstawił powtórnie królowej, że mu nie podobna prowadzić dłużej ster rządu. Królowa miała go ze łzami prosić aby ją ochronił od wpływów torysów. Przystał na

koniec ale postanowiono po ukończeniu te-
rażniejszej seryi parlament rozwiązać i w tej
przerwie niczego nie szczędzić aby nakłonić
największy wpływ mających wyborców na stro-
nę ministerstwa.

Rząd otrzymał w dniu wczorajszym wiadomości z Iędyi wschodnich których treść bardzo jest zaspokajająca. *Morning Chronicle* mówi o tém: »Cel rozsądnej polityki lorda Auckland, prawie został osiągnięty przez abdykacyję Dost Muchameda Chana. Nieotrzymaliśmy wprawdzie jeszcze autentycznych doniesień, jednakże ostatnie wiadomości z Indyj wschodnich dają to przewidzieć. *Mintsteryalny Globe* mówi że stosownie do odebranych przez Konstantynopol wiadomości, wojska angielskie wkroczyły do Kandahar, a Dost Muchamed Chan rezygnował na korzyść szacha Sadszy.

— Haga 13 Lipca. —

Pierwsza izba stanów generalnych została zwołaną na przyszły czwartek (18) dla przyjęcia rozmaitych uwiadomień ze strony rządu. Obecnie marynarka hollenderska składa się z 46 okrętów z których największe mają po 84 a najmniejsze po 14—7 dział; pomiędzy temi ostatnimi znajdują się 5 uzbrojonych statków parowych. W ogółu statków wojennych liczą 61 a na nich 2378 dział.

Dwa okręty bojowe o 84 działach stoją w Amsterdampie, jeden w Bliessingien a jeden buduje się w Rotterdamie.

Handelsblad pisze z Breda 11 lipca: »Od przywrócenia wolnego związku z Belgią znacznie zmógł się przejazd przez nasze miasto. Liczba podróżnych z Hollandyi do Belgii jest bardzo znakomitą tak że za dyliżansem udaje się po dwa, trzy a niekiedy cztery wozy dodatkowe. Z Belgii także wiele przybywa, zdaje się jednak że liczba ich mniejsza jest niż tych którzy do Belgii się udają.

— Dnia 15 Lipca. —

Podług *Handelsblad* wieś Luxemburska Martelange, która groziła rozpoczęciem nowego sporu między Belgią i Holandją, została przez porozumienie się obu gabinetów, ogłoszona tymczasowo za neutralną.

Jego K. Mość, postanowił nową organizację armii. Piechota podzieloną zostaje na 3 dywizye, każda po dwie brygady a jazda na brygadę ciężką i lekką. Dywizye piechoty dowodzone będą przez generałów-poruczników Barona van Geen, księcia Bernharda sasko-wejmarskiego, i de Faurago. Pierwszą brygadą pierwszej dywizyi dowodzić będzie książę Oranii, który z swoją młodą małżonką onegdaj wieczorem przybył w porządkiem zdrowia do Arnheim i tamże z wielkimi uroczystościami został przyjęty. J.J. K.K. Wysokości odbędą pojutrze wjazd do stolicy królewskiej.

— Bruxella 16 Lipca. —

Emancipacion utrzymuje, że rząd belgijski, pośle sześciu reprezentantów do Niemiec, to jest do Frankfortu, München, Stuttgartu i Karlsruhe, Drezna, Hanoweru i Hamburga, którzy także między siebie rozdziela reprezentację rządu belgijskiego w innych drobniejszych państwach rzeszy. Naczelnik pierwszej z wymienionych misyji, (w Frankforcie.) mieć będzie tytuł pełnomocnego ministra.

Czytamy w *Journal d'Anvers*. Liczba cudzoziemców, którzy od dwóch tygodni przybywają do Antwerpii; mianowicie z Anglii i Hollandyi, jest bardzo znaczną. Wszędzie przyjmowani są z wielką radeścią. Ostatnie uregulowanie istniejących jeszcze między Holandją i Belgią nieporozumień może wiele jeszcze rządów podać do roztrząsania. Ale spokoju i zgoda między mieszkańcami obu narodów, są już dostatecznie ustalone.

— Saragossa 6 Czerwca. —

Generał Leopold O'Donnell, który jak wiadomo został mianowany naczelnym wodzem armii centralnej i jeneralnym kapitanem Aragonii i Walencyi, przybył tu wczoraj w towarzystwie kilku sztabs-officerów i dziś z rana odjechał do Carinyena.

Generał Mir przedsięwziął poruszenie przeciw Calanda, gdzie znajdują się cztery bataliony karlistoskie. Zdaje się że niewątpliwie przyjdzie do bitwy.

— Konstantynopol 3 Lipca. —

Dostrzegacz Austriacki donosi z Konstantynopola 3 lipca o wstąpieniu na tron nowego Sultana, o pogrzebie zmarłego i o zmianach zaszych w najwyższych urzędach.

»Przypadła w godzinach rannych dnia 1 lipca śmierć Sultana Machmuda była dopiero objawioną mieszkańcom stolicy o godzinie 1 po południu, przez wystrzały z dział baterijnych i okrętowych, i przez publicznych wywołaczy, którzy również ogłosili wstąpienie na tron najstarszego syna Abdula Medszida. Zaraz po zgaśnięciu Sultana Machmuda udali się dwaj dostojni zięciowie Halil i Said paszowie i prezes rady państwa Chosrew pasza do następcy tronu Abdul Medszida, który się znajdował w domu leżącym w bliskości Tszamlidsza aby mu donieść smutną wiadomość o śmierci ojca. Po przejściu pierwszego smutnego żalu, udał się Sultan w licznej orszaku do dawnego seraju, do którego także prawie jednocześnie przybył obrzęd pogrzebowy. Zwłoki zostały wprowadzone do Sunnet Oda-si (sali płaszcza proroka) do której się także w krótko udał Sultan Abdul Medszid i tam oddał się modłom. Zamtąd udał się Jego Wysokość do sali tronowej, aby odebrać hołdy wielkich dygnitarzy państwa, i rozkazać aby zwłokom dostojnego jego ojca oddano cześć przynależną i ostatnią przysługę. O 4 godzinie po południu zaczął się uroczysty obchód pogrzebowy. Najpiękniejszą mową jaką tylko na pochwałę zmarłemu monarsze powiedzieć można, jest zapewne powszechna żałoba, którą śmierć jego okrywa wszystkie klasy ludności, jakiegokolwiek narodu i religii, i która się przy tym obchodzi najwyraźniej ukazała. Zwłoki Sultana Machmuda zostały odprowadzone do cyrkułu Falzi Paszy na stosowne miejsce w bliskości »spalonego filaru,« gdzie rozpoczęto już budować Tirbe (mauzoleum.) Godną uwagi jest okoliczność,

że przed 20 laty w tym samym kiosku Tsza-midsza i matka Sultana Machmuda zgasła.

Zaraz po wstąpieniu swoim na tron, Abdul Medszid wydał rozkaz do wojska i floty w małej Azji, aby wszystkie kroki nieprzyjacielskie z Ali Paszą, ustały, taki postępek zrzucił w stolicy najpomysłniejszy skutek i uczynił nadzieję że poróżnienia z władcą Egiptu w dobry sposób się ukończą.

Uroczystość przypasania szabli, co wottomañskim państwie zastępuje miejsce koronowania, ma się odbyć 11 b. m. z właściwą wystawnością. Policja tego dnia rozciągnęła największą baczność, strażę wszędzie były podwojone i znaczne oddziały patrolowały w dzień i w nocy po wszystkich ulicach miasta i przedmieść. Powszechna spokojność niczem nie była zakłóconą.

Rozmaitości.

BIOGRAFIA TEGOCZESNA,

Eugeniusz Scribe.

(Dokończenie).

Ponieważ miło jest poznać ludzi o których sława korzystnie nam mówi, dodamy tu niektóre jeszcze szczegóły względem pana Scribe.

Wzrost jego nie jest wysoki, obejście jego jest przyjemne, twarz wyraża zamyślenie ale obejście jego jest szybkie. Mało było ludzi na świecie szczęśliwych od niego, i mało kto bardziej na to zasłużył, nie przez wielkie dzieła, ale przez drobne które jednak dowodzą wielkich zdolności: Pan Scribe jest ostatnim z tej szkoły delikatniej pisarzy dramatycznych, która zaczyna się od Lesage a stopniami doszła do Picarda który ją udoskonalił w teatrze. Jest to talent dowcipny, charakter ulubiony, z wszystkimi przymiotami wyższymi umysłu, które niższymi są tylko od geniuszu.

Pan Scribe jest szczęśliwym w swej sławie, ponieważ większa część sztuk jego dotychczas bardzo są ulubionymi na najlepszych teatrach Paryzkich. Napisał piękne libretti do oper, piękne opery komiczne dla teatru Feydeau; tworzył komedye, układał romanse, imprawizował piękne wiersze, był poetą i pisarzem świetnym, stonownie do przyjęcia

świata, ani mniej ani więcej, i na tej drałince, był pisarzem równie subtelnym, jak bogatym w przymioty. Nie ma on przenikających spojrzeń, dowcipnych rysów, wesołości rozważonej jak Mariveau, ani komiczności łatwiej i głębokiej znajomości ludzi jak Destouches, jego zapał, jego dowcip nie nadają mu tak świetnych i wesołych rzutów jak u Regnard, mniej on tchnie życiem; jest on jako autor komiczny z rodziny Colin d'Harlevillo, Audrieux, w scenach lekkich Picard, w dramach miejskich Gresset; w świetnych dniach jego zdaje się że w rękach jego znajdowało się stępiałe nieco pióro Bet au uarchais.

Jeśli pod względami gatunkowemi wprost nie jest on wyższym ani równym z swemi mistrzami, ma za to swoje wyłączne przymioty: trafność uwagi, giętkość i elegancją stylu, prawdziwą obfitość słów uderzających, których nikt nie znajduje z mniejszym jak on wysileniem. W sztuce odcieni chwytają on najulotniejsze najbardziej zatarte i z łatwością przechodzi do rysunku jasnego, do myśli której znacznie od razu daje się pojąć. Jest to oślowiek dowcipny, jakkolwiek wielką byłaby ilość pożyczonych przedmiotów w jego kompozycjach, i istotnie tém więcej posiada dowcipu, że jest uderzającym we wszystkich swoich sztukach. Nie potrzeba było żeby pan Scribe podobnym był do swoich poprzedników. Wchodząc w rodzinę ludzi którzy mają przywilej uczenia naz i czynienia mędrszemi, którzy nas poprawiają rozrywając nas, potrzebował tylko przenieść swoje własne przymioty, swoje pojęcie, i blask dowcipu. W epoce przedajnej i prozajicznej pan Scribe był jednym z najzręczniejszych pisarzy, i byłby równie zręcznym w każdej innej epoce; zawsze uważano by go jako jeden z tych umysłów myślących, ruchomych, które tu i owdzie zatrzymują się, niekiedy niżej, a niekiedy na równi z mistrzami.

Pan Scribe przyjętym został do akademii francuzkiej 28 stycznia 1836 roku. Kompletny zbiór jego wydanym został w 18stoe, i to wydanie znalazło niezmierny pokup. Jego dzieła teatralne przedrukowane znowu były w 8ce na pięknym papierze, z ładnemi wignetami, sztychowanemi podług rysunku znakomitych artystów. To wydaie ogłoszona było przez p. Aimé Audres i to z największym staraniem. Sam pan Scribe sojął

się jego przejrzeniem, tak iż wszystkie komedye jego znajdują się tam tak napisane jak on mieć chciał. To wydanie może stanowić ozdobę pięknego księgozbioru, składa się ono z 20 tomów in 8vo i stanowi repertuar najżywszy, najbardziej urozmaicony, najprzyjemniejszy do czytania, jaki literatura franczka posiada. Zalecić go można równie ludziom światowym, jak samotnikom, jednym dla tego aby poznali nowe towarzystwa, drugim aby się rozweselili wspomnieniami. Nie wiemy jakieby z nowoczesnych dzieł tyle posiadało zajęcia i nacechowane było takim talentem delikatnym i urozmaiconym. Popularność pana Scribego tak jest rozszerzoną, że wydanie tak kosztowne dzieł jego jest

jedną z najświetniej uwiecznionych spekulacji księgarskich w naszych czasach.

Jezióra Amerykańskie.

Pięć największych jezior amerykańki północnej zawiera przeszło 14,000 mil sześciennych wody, a zatem więcej niż połowę, wszystkiej wody słodkiej jaka się znajduje na ziemi.

— W jednym ogrodzie w Perpignan, Hortensia dosięgła nadzwyczajnego wzrostu, 3ch przeszło łokci i 15 łokci obwodu. Znajduje się na niej 1573 kwiatów, te które zwrócone są ku wschodowi mają piękny błękitny kolor; przypisują to tej okoliczności, że korzenie od tej strony znajdują się zapewne w ziemi zawierającej żelazo.

Doniesienia Urzędowe.

Ceny zboża w czterech gatunkach na targowicy publicznej dochodzone i ułożone.

D. 29 i 30 Lipca 1839 r.	1.		2.		3.		4.	
	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr
Korzec Pszenicy..	19	15	18	—	17	—	15	—
— Zyta.....	9	10	9	—	8	15	7	20
— Jęczmien:	7	6	6	15	6	—	5	24
— Owsa.....	6	20	6	10	5	24	5	—
— Grochu.....	8	—	7	—	6	18	6	—
— Jagiel.....	24	—	21	—	—	—	—	—
— Rzepaku..	13	15	12	—	—	—	—	—

Tatarki korzec po złp. 6 gr. 20.
Zimniaków korzec po złp. 3 gr. 122.

Burzyński adj. Zast. K. T.

Ceny bydła z targu dnia 23 Lipca 1839 r.

Wół ważący mięsa funt. 550 sprzedany za złp. 180, funtów 500 złp. 164, funt. 450 złp. 158, funt. 400 złp. 138, 350 100, funt. 300 złp. 80, funt. 250 złp. 70, funt. 200 złp. 58. Krowa funt. 269 złp. 68, funt. 196 złp.

48. Ciele funt. 48 złp. 15. Wieprz karmny funt. 198 złp. 74, chudy funt. 146 złp. 41.

Burzyński adj. Zast. K. T.

LOTERYA KRAJOWA.

W 879 ciągnienu dnia 31 Lipca 1839 r. w przytomności osób od rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z kola zostały następujące numery:

76. — 23. — 84. — 15. — 59.

Przyszłe ciągnienu 880 przypada dnia 7 Sierpnia 1839 r.

Prawnie zajęte ruchomości jakoto: Ióżka, lustra, zegar stołowy, krzesła, lichtarze i t.p. sprzedane zostaną przez publiczną licytacją w Sukiennicach w d. 2 sierpnia 1839 r. o godzinie 10 ranniej. Chęć licytowania mających na czas i miejsce podpisany z gotówką zaprasza.

Kraków d. 30 lipca 1839 r.

Karol Koisiewicz Kom. Sąd.